

OFICERSKI KLUB MYŚLIWSKI w GDYNI

STATUT I REGULAMIN
OFICERSKIEGO KLUBU
MYŚLIWSKIEGO W GDYNI

Gdynia 1949r.

OFICERSKI KLUB MYŚLIWSKI w GDYNI

STATUT I REGULAMIN
OFICERSKIEGO KLUBU
MYŚLIWSKIEGO W GDYNI

Gdynia 1949r.

7247/M2

OFICERSKI KLUB MYŚLIWSKI W GDYNI

STATUT

I. NAZWA I SIEDZIBA, I TEREN DZIAŁALNOŚCI

§ 1.

Stowarzyszenie pod nazwą: OFICERSKI KLUB MYŚLIWSKI W GDYNI.

§ 2.

Siedzibą i terenem działalności Stowarzyszenia z prawem dzierżawienia terenów łowieckich na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej jest Gdynia.

II. ZADANIE I CHARAKTER PRAWNY KLUBU

§ 3.

Klub ma na celu szerzenie prawidłowej gospodarki łowieckiej, przestrzeganie prawidłowych sposobów polowania, podniesienie zwierzostanu oraz współdziałanie z władzami w zwalczaniu wykroczeń przeciwko obowiązującym prawom łowieckim

§ 4.

Dla osiągnięcia swoich celów Klub z zachowaniem obowiązujących praw i przepisów:

- a) Zabiega o wyjednanie celowych zarządzeń władz prawodawczych i wykonawczych w zakresie łowiectwa.

- b) Utrzymuje i prowadzi tereny łowieckie, hodując i ochraniając znajdującą się w nich zwierzynę, współdziała w zwalczaniu kłusownictwa, ściganiu handlu zwierzyną w czasie zakazanym, popiera hodowlę psów myśliwskich itp.
- c) Popiera wydawnictwa traktujące o łowiectwie, prowadzi bibliotekę muzeum łowieckie, urządza odczyty, bierze udział w wystawach ogólno-łowieckich, konkursach strzeleckich itp. i wydaje nagrody osobom wyróżniającym się w zakresie działalności Klubu.

§ 5.

Klub jest osobą prawną, ma prawo nabywania i zbywania majątków i zawierania wszelkich umów. Klub posiada pieczęć oraz używa odznaki (znaczką) według wzorów, ustalonych przez Walne Zgromadzenie.

§ 6.

Klub nie przyjmuje na członków osób niestosujących się do zasad etyki myśliwskiej.

III. Prawa i obowiązki członków.

§ 7.

Członkiem Oficerskiego Klubu może zostać każdy obywatel Polski, który ukończył lat 21. korzysta z praw obywatelskich i cywilnych i został przyjęty w poczet członków przez Zarząd, na podstawie pisemnej deklaracji, podpisanej przez dwu członków wprowadzających.

§ 8.

Członkowie Oficerskiego Klubu dzielą się na członków honorowych i rzeczywistych. Wszyscy

członkowie otrzymują legitymację Klubu i mają prawo nosić jego znaczek, lub znaczek Ogólnopolskiego Związku Łowieckiego. Liczbę członków ustala Walne Zgromadzenie.

§ 9.

Członkowie rzeczywisci opłacają składkę. Wysokość składki i wpisowego ustala Walne Zgromadzenie.

§ 10.

Członków honorowych wybiera Walne Zgromadzenie na wniosek Zarządu za zasługi położone na polu łowieckim. Członkowie honorowi nie wpłacają wpisowego ani składek członkowskich.

§ 11.

Członkowie honorowi i rzeczywisci biorą udział we wszystkich czynnościach Klubu, mają czynne i bierne prawo wyborcze do wszystkich Władz Klubu, oraz mają prawo korzystania ze wszystkich urządzeń Klubu, i dzierżawionych przez niego terenów łowieckich.

§ 12.

Członkowie Klubu winni się zastosować do postanowień niniejszego Statutu oraz regulaminów, uchwał i zarządzeń wydanych przez władze Klubu, a także opłacać w ustalonych terminach przypadające na nich składki i inne należności w wysokości ustalonej przez Walne Zgromadzenie lub Zarząd Klubu.

Członkowie, którzy zalegają z płaceniem składek, tracą do czasu ich uiszczenia prawo korzystania z terenów łowieckich Klubu. Członek zamierzający wystąpić z Klubu winien o zamiarze swoim zawiadomić na piśmie Zarząd co najmniej na

trzy miesiące przed upływem roku gospodarczego. (Rok Gospodarczy liczy się od 1 kwietnia do 31 marca każdego roku).

§ 13.

Skreślenie z listy członków następuje w wypadkach:

- a) Popelnienia czynów niehonorowych lub karnych.
- b) Działanie na szkodę Klubu.
- c) niestosowania się do Statutu, obowiązujących regulaminów i przepisów zasad etyki łowieckiej, ustaw i zarządzeń władz w zakresie łowieckim.
- d) Zalegania w płaceniu składek za czas dłuższy niż trzy miesiące, lub nieuregulowania należności w ciągu miesiąca od wyznaczonego przez Zarząd terminu.
- e) dobrowolnego wystąpienia z Klubu, zgłoszonego na piśmie we właściwym terminie. Skreślenie uskutecznia Zarząd. Od uchwały Zarządu służy odwołanie do Walnego Zgromadzenia. Do czasu Zwołania Walnego Zgromadzenia Zarząd może zawiesić członka w jego prawach. Członek skreślony z listy członków na podstawie uchwały Walnego Zgromadzenia, lub postanowień Zarządu Klubu, jak również występujący dobrowolnie winien uregulować wszystkie swoje zaległości, do których należy wliczyć również składkę na bieżący rok gospodarczy.

IV. WŁADZE KLUBU.

§ 14.

Władzami Klubu są:

- a) Walne Zgromadzenie.

- b) Zarząd
- c) Komisja Rewizyjna.

V. WALNE ZGROMADZENIE.

§ 15.

Walne Zgromadzenie członków Klubu stanowi jego największą władzę, uprawnioną do decydowania o wszystkich tych sprawach, które należą do zakresu działalności Klubu, a które przekraczają kompetencje innych jego władz. Walne Zgromadzenia bywają zwyczajne i nadzwyczajne.

§ 16.

Zwyczajne Walne Zgromadzenie zwołuje Zarząd corocznie, nie później niż w dniu 30 marca każdego roku dla przedstawienia sprawozdania za rok ubiegły i przedstawienia preliminarza dochodów oraz wydatków na rok następny, dokonanie wyborów następnych władz i rozpatrzenie spraw wymagających decyzji Walnego Zgromadzenia, zgodnie z § 20. Statutu.

§ 17.

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie zwołuje Zarząd:

- a) Z własnej inicjatywy.
- b) Na żądanie Komisji Rewizyjnej.
- c) Na pisemne żądanie jednej trzeciej ogółu członków z podaniem motywów tego żądania i proponowanego porządku obrad. Żądanie to winno być wykonane w ciągu miesiąca od daty jego zgłoszenia.

§ 18.

O terminie i miejscu Walnego Zgromadzenia Zarząd zawiadamia członków pisemnie na dwa tygodnie przed zebraniem. Ważne Zgromadzenie należyce zwołane jest prawomocne bez względu na ilość obecnych członków. Z przebiegu obrad Walnego Zgromadzenia sporządza się protokół, który podpisuje przewodniczący i sekretarz.

§ 19.

Uchwały Walnego Zgromadzenia zapadają większością głosów, o ile Statut niniejszy nie przewiduje wyjątków.

§ 20.

Na Walnych Zgromadzeniach członkowie głosują osobiście. Głosowanie w sprawach wyboru do władz Klubu i wykreślenia członków odbywają się w sposób tajny.

§ 21.

Do atrybucji Walnego Zgromadzenia w szczególności należy:

- a) Rozpatrzenie i zatwierdzenie sprawozdania za rok ubiegły oraz uchwalenie budżetu i udzielenie Zarządowi absolutorium.
- b) Wybór członków do władz Klubu.
- c) rozważanie i zatwierdzenie opracowanych przez Zarząd regulaminów.
- d) Ustalenie wysokości składek i wpisowego, oraz innych opłat na rzecz Klubu lub jego straży łowieckiej.
- e) Nabywanie i zbywanie nieruchomości.

- f) Zaciąganie pożyczek.
- g) Postanawianie co do wykreślenia z listy członków (§ 12 Statutu).
- h) Postanowienia w sprawie wszelkich wniosków Zarządu i członków Klubu.
- i) Roztrzyganie odwołań od decyzji Zarządu.
- j) Uchwalenie zmian niniejszego Statutu.
- k) Uchwalenie likwidacji Klubu.

VI. ZARZĄD.

§ 22.

Zarząd składa się z Prezesa, vice-Prezesa, Sekretarza-Skarbnika w jednej osobie i Gospodarza, wybieranych przez Walne Zgromadzenie na lat trzy. Wice-Prezes jest również łowczym Klubu. Ustupiający członkowie Zarządu mogą być wybierani ponownie.

§ 23.

Posiedzenia Zarządu są prawomocne o ile bierze w nich udział większość członków w tej liczbie Prezes względnie vice-Prezes. Decyzja Zarządu zapada zwykłą większością głosów, obecnych na posiedzeniu członków. Przy równej liczbie głosów przeważa głos przewodniczącego. Wszystkie uchwały winny być wpisane do księgi protokółów i podpisane przez biorących udział w posiedzeniu członków Zarządu. Członkowie Zarządu nie zgadzający się z zapadłą uchwałą mogą żądać zapisania swego odrębnego zdania.

§ 24.

Prezes reprezentuje Klub wobec władz i osób, czuwa nad ogólnym biegiem spraw Klubu, prze-

strzeganiem Statutu i regulaminów, wykonywaniem uchwał Walnego Zgromadzenia i Zarządu, oraz zwołuje posiedzenia Zarządu. Wice-Prezes-Łowczy, zastępuje Prezesa.

§ 25.

Sekretarz prowadzi protokoły obrad Zarządu, przechowuje księgi protokółów Walnych Zgromadzeń i Zarządu, załatwia korespondencję, podpisując wszelkie wysłane przez Klub pisma i otrzymuje wszelką korespondencję adresowaną na imię Klubu, ponadto sekretarz prowadzi ogólną kancelarię Klubu; jako skarbnik prowadzi kasę i rachunkowość Klubu, ściąga wszelkie przypadające na rzecz Klubu należności od członków i osób postronnych, oraz reguluje wszelkie należności od członków i osób postronnych, jak również reguluje wszelkie należności przypadające od Klubu. Na posiedzeniach i zebraniach władz Klubu przedstawia stan kasy oraz opracowuje sprawozdanie rachunkowe za rok ubiegły i preliminarz dochodów i wydatków na rok następny.

§ 26.

Wice-Prezes (Łowczy) zarządza terenami łowieckimi i polowaniem, jest przełożonym straży łowieckiej Klubu, zabiega o utrzymanie i podniesienie zwierzostanu na tych terenach, przestrzega zachowania dyscypliny i etyki łowieckiej na polowaniach, oraz zachowania przez członków postanowień regulaminów i uchwał władz Klubu w tym zakresie.

§ 27.

Gosnodarz jest pomocnikiem łowczego, organizuje wszelkie zbiorowe polowania, jak lokomocja, wyżywienie, nagonka, itp.

VII. KOMISJA REWIZYJNA

§ 28.

Walne Zgromadzenie przez tajne głosowanie wybiera Prezeša i dwu członków oraz dwu zastępców Komisji Rewizyjnej spośród członków Klubu, nie należących do Zarządu.

§ 29.

Komisja Rewizyjna jest obowiązana przynajmniej raz na rok dokonać kontroli ksiąg i kasy Klubu. W tym celu Komisja Rewizyjna ma prawo wglądać w każdym czasie we wszystkie akta, księgi i dokumenty Klubu, sprawdzenia kasy, inwentarza, oraz żądać od Zarządu lub poszczególnych jego członków dostarczenia wszelkich potrzebnych danych i wyjaśnień. Komisja Rewizyjna sprawdza zestawiony przez Zarząd bilans, jak również cały stan majątku Klubu i składa o wynikach rewizji swoje sprawozdanie oraz wnioski dorocznemu Walnemu Zgromadzeniu.

§ 30.

W razie potrzeby dokonania zmiany Statutu, Zarząd, po opracowaniu projektu, przedstawia go do zatwierdzenia Walnemu Zgromadzeniu, które uchwała zmiany większością 2/3 głosów.

§ 31.

Likwidacja Klubu nastąpić może na mocy uchwały Walnego Zgromadzenia Większością głosów. W razie likwidacji ostatnie Walne Zgromadzenie rozporządza majątkiem Klubu.

Na zasadzie ustawy z dnia 27. X. 1927 r. (Dz. U.R.P. Nr 34, poz 808) został zatwier-

dzony Statut „Oficerski Klub Myśliwski“
w Gdyni pod Nr 8/45 S. P. B. IV. 4 przez
Urząd Wojewódzki Gdański, Wydz. Spo-
łeczno-Polityczny L. dz. S. P. B. IV. 4. 47/45
i L. dz. U. B. 718/45 Wydz. II z dnia
15. XI. 1945.

REGULAMIN

Część I.

I. Zasady ogólne.

§ 1.

Na terenach Oficerskiego Klubu Myśliwskiego w Gdyni uprawnieni są do polowania:

Członkowie honorowi i rzeczywisci Klubu, oraz goście zaproszeni tylko przez Zarząd Klubu.

Polować mogą ci rzeczywisci członkowie, którzy:

- a) opłacili bieżącą składkę Klubu i Polskiego Związku Łowieckiego;
- b) posiadają zezwolenie na posiadanie i noszenie broni myśliwskiej;
- c) legitymację kulbową;
- d) kartę łowiecką.

Członków Klubu obowiązują we wzajemnych stosunkach zasady prawidłowego koleżeństwa i lojalności. Na polowaniach winna też być przestrzegana jak najdalej idąca ostrożność w obchodzeniu się z bronią.

§ 2.

Członkowie Klubu winni ochraniać bogactwa rodzimej przyrody.

- a) Nie wolno się kalać zbędnym mordowaniem zwierząt bez zakreślonej potrzeby i celu. Za-

bronione jest więc wprawiania się w strzelanie do nieprzedstawiających wartości łowieckiej zwierząt i ptaków.

- b) Nie wolno jest strzelać śrutem na odległość powyżej 65 kroków, kiedy to strzał jest wątpliwy i grozi jedynie zwierzyńie kalectwem.
- c) Każdy postrzałek winien być szukany i wrazie znalezienia dobity. Również zatrzymany na miejscu strzałem, ale żyjący zwierz, czy ptak winien być niezwłocznie dobity. Nie wolno w żadnym wypadku żałować ładunku dla skrócenia męczarni, rzucającego się przed stanowiskiem zwierza.

§ 3.

Goście oficjalni i zwyczajni, zaproszeni mogą być tylko na polowania zbiorowe.

- a) Goście oficjalnych zaprasza Zarząd z pośród osób urzędowych, osób specjalnie dla Klubu użytecznych, lub członków zaprzyjaźnionych Kólek. Goście tacy kosztów polowania nie ponoszą.
- b) Na każde zbiorowe polowanie nie może być zaproszonych więcej niż dwóch gości oficjalnych łącznie z gośćmi zwyczajnymi.
- c) Gości zwyczajnych Zarząd zaprasza na polowanie zbiorowe na wniosek członka Klubu — prawo zgłoszenia gości zwyczajnych przysługuje każdemu z członków Klubu honorowemu i rzeczywistemu, którzy podadzą na piśmie imię i nazwisko, oraz adres zaproszonego gościa zwyczajnego do Zarządu Klubu na 7 dni przed każdym terminem zbiorowego polowania. Zarząd po otrzymaniu takiego zgłoszenia podaje swą ostateczną decyzję na 3 dni przed terminem zbiorowego polowania zainteresowanemu członkowi na piśmie.

- d) Goście zwyczajni mogą być zaproszeni tylko ci którzy należą do Polskiego Związku Łowieckiego.
- e) Goście zwyczajni ponoszą wszystkie koszty polowania, a ponadto opłacają specjalną jednorazową opłatę złotych 300, — na rzecz Klubu.
- f) Wprowadzający członkowie odpowiedzialni są za zachowanie się i uiszczenie należności przez wprowadzonych przez nich gości.
- g) Na wszystkie polowania indywidualne nie wolno zapraszać gości oficjalnych i zwyczajnych przez Zarząd, ani przez członków Klubu.

§ 4.

Za zbiorowe polowania uważa się takie, które są oparte na napędzaniu zwierzyny przy udziale choćby jednego naganiacza, lub psa. Na polowaniach zbiorowych nie może brać udziału większa ilość myśliwych, niż 14-tu. Urządzanie polowań zbiorowych należy do wyłącznej kompetencji Zarządu i Łowczego Klubu. Polowania zbiorowe mogą być o terminach stałych, lub ruchomych.

§ 5.

Przed rozpoczęciem sezonu jesienno-zimowego na wniosek Łowczego zarząd ustala termin zbiorowych polowań i ogłasza wszystkim członkom specjalnym komunikatem, o stałych terminach polowań.

Komunikat powinien zawierać:

- a) miejsce i nazwę łowiska, b) termin polowania, c) miejsce zbiórki, d) jakość zwierzyny, e) trasa jazdy, lub rozkład pociągów, wzgl. środek lokomocji, f) wyżywienie, g) termin zapisów, h) wysokość kosztów, i) wysokość strzałowego na rzecz straży łowieckiej.

§ 6.

Członkowie Klubu winni nosić w czasie polowań i na zebraniach Klubu na widocznym miejscu znaczki Klubu.

§ 7.

W dniu polowań zbiorowych o terminach ruchomych decyduje Łowczy samodzielnie, w miarę możliwości zawiadamia wszystkich członków telefonicznie lub telegraficznie. Powyższe może mieć miejsce przy polowaniach na tropione dziki na terenach, gdzie występują one tylko jako przechodnie.

§ 8.

Niedozwolone jest urządzenie polowań zbiorowych przez Zarząd Klubu, lub Łowczego bez powiadomienia o jego terminie wszystkich członków Klubu, a to wg zasad w § 5 i 7.

§ 9.

Członkowie winni udział swój w polowaniach zbiorowych o stałych terminach zgłaszać u sekretarza Klubu co najmniej na 7 dni przed jego terminem, wpłacając w myśl § 5 litery h) i i) jednocześnie zaliczkę na koszty w ustalonej wysokości przez Zarząd, lub Łowczego Klubu.

§ 10.

W razie zapisania się na dane polowanie zbiorowe większej ilości myśliwych niż jest na nim miejsc, Zarząd przeprowadza niezwłocznie losowanie, zawiadamiając w ciągu dni 3 wszystkich zainteresowanych o jego wyniku. Skarbnik Klubu zwraca też niezwłocznie wpłacone ewentualne przez wylosowanych zaliczki na koszty polowania.

§ 11.

Dalszym losowaniem nie będą podlegali członkowie, którzy już uprzednio zostali z udziału w polowaniach wylosowani. Przy czym pierwszeństwo w zapisie będą mieli ci, którzy byli wylosowani.

§ 12.

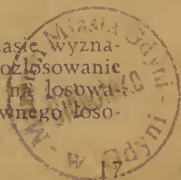
Członkowie, którzy dla jakichkolwiek powodów nie mogą wziąć udziału w polowaniu, winni niezwłocznie zawiadomić o tym sekretarza lub Łowczego Klubu i nie ponoszą kosztów polowania, o ile sekretarz lub Łowczy otrzyma zawiadomienie o tym na trzy doby przed datą polowania. Na jego miejsce wchodzi z wylosowanych członków według listy. Jeżeli zapisany na polowanie członek nie zawiadomi o rezygnacji z polowania w podanym wyżej terminie, to musi uiścić koszty polowania, jak i ci, którzy brali udział, oraz traci prawo do zwolnienia od wylosowania na następne polowania.

§ 13.

Stosownie do liczby myśliwych, mających wziąć udział w polowaniu, Łowczy przygotowuje odpowiednią ilość kartek z wyznaczeniem stanowisk na cały dzień. Jeśli ilość miotów przewyższy ilość przewidzianą w karcie, to w następnych miotach myśliwi zajmują stanowiska według porządku ustanowionego w kartkach, tak jakby polowanie odbywało się od początku.

§ 14.

Przed rozpoczęciem polowania, w czasie wyznaczonym przez Łowczego, następuje rozlosowanie stanowisk. Myśliwi, którzy spóźnili się na losowanie kartek, nie mają prawa żądać ponownego loso-

wania i winni rozłosoować między siebie pozostałe kartki. Wymiana dobrowolna kartek między poszczególnymi uczestnikami polowania, jest dozwolona, winna być jednak zakomunikowana Łowczemu.

§ 15.

W celu uniknięcia zamętu, każdy myśliwy winien zanotować sobie numer porządkowy kartki, aby na wypadek jej zagubienia kartka mogła być otworzona. Ponadto winien on zawczasu sprawdzić według kartki i wiedzieć, jaki jest numer stanowiska w danym miocie.

§ 16.

Myśliwi, mający przy sobie strzelców, winni stawiać ich przy sobie i są odpowiedzialni za ich zachowanie się.

§ 17.

Strzelcy nie mają prawa strzelania do zwierzyny. Wyjątek dopuszczalny jest w razie napadnięcia przez zwierza na jednego z myśliwych.

§ 18.

Na wszelkich zbiorowych polowaniach psy zabierane przez myśliwych winny być trzymane na smyczy. Puszczanie ich ze smyczy dozwolone jest tylko w wypadkach oznaczonych przez Łowczego, lub za jego każdorazowym zezwoleniem, zawsze jednak dopiero po ukończonym miocie.

§ 19.

Spory uczestników polowania z naganiaczami i służbą łowiecką są niedozwolone. Każdy ze swymi pretensjami winien zwracać się do Łowczego.

§ 20.

Myśliwi, którzy się zebrali w wyznaczonym miejscu, nie mają obowiązku wyczekiwać na tych, którzy nie przybyli, dłużej niż do godziny oznaczonej, jako pora rozpoczęcia polowania.

§ 21.

Na wszystkich polowaniach zbiorowych całkowita władza i prawo wydawania zarządzeń zarówno jaki powinien na nim panować porządek należy wyłącznie do Łowczego. Uczestnicy polowania niezadowoleni z zarządzeń Łowczego, nie mają prawa niepodporządkowywać się im, ani głośno go krytykować, lub wszczynać z nim spory, a mogą, po ukończeniu polowania, wnieść skargę na zarządzenia Łowczego, lub uchybienia z jego strony do Zarządu Klubu.

§ 22.

Strzelanie do celu i rozładowywanie broni za pomocą strzału podczas polowań zbiorowych jest dopuszczalne tylko na podstawie zezwoleń Łowczego.

§ 23.

Zwierzyna należy do tego myśliwego, który zabił ją z zachowaniem przepisów ustanowionych na polowaniach zbiorowych, o ile uchwała Zarządu nie postanowi inaczej. Zwierzyna niestała, danego terenu łowieckiego, drapieżniki, oraz wszelkie trofea zabite z zachowaniem tych postanowień należą w każdym razie do myśliwego, który ją zdobył.

§ 24.

Polowanie zamyka Łowczy. Ustalenie kosztów, rozdział i inkaso polowania należy do gospodarza Klubu. Uczestnicy polowania winni uregulować rachunki niezwłocznie po ukończeniu polowania

i zrobieniu rozrachunków z gospodarzem Klubu Myśliwi, którzy brali udział w polowaniu lecz odjechali przed jego ukończeniem, ponoszą wszelkie koszty za ten dzień polowania na równi z tymi myśliwymi, którzy pozostali do ukończenia polowania. Po zakończeniu polowania zbiorowego Łowczy sporządza wykaz ubitej zwierzyny, ilości myśliwych i ilości opolowanych ha dla statystyki własnej i dla Polskiego Związku Łowieckiego.

Połowanie z nagonką.

§ 25.

Miejsce wyznaczone przez Łowczego dla poszczególnego myśliwego na linii strzelców nazywa się stanowiskiem.

§ 26.

Łowczy winien wyznaczyć stanowiska we wszystkich miotach objętych danym polowaniem, bądź zawczasu przed polowaniem, bądź też w toku polowania, w ten sposób, że na wyznaczonej linii strzelców, podczas rozprowadzenia myśliwych, w określonych proporcjonalnie do liczby strzelców i szerokości pędzonego miotu odstępach, stawia się paliki z porządkowymi numerami, oznaczające stanowiska. Strzałka na paliku winna wskazywać stronę w którą udaje się po miocie myśliwy dla zbiórki. Dla uniknięcia zamętu paliki niezwłocznie po zajęciu stanowisk przez myśliwych, winny być przez specjalnie wyznaczonego chłopca pozbierane.

§ 27.

Numery stanowisk winny biec w ten sposób, że pierwszy numer winien być postawiony na koń-

cu lewego skrzydła linii strzelców, następnie zaś, w porządku kolejności od lewego skrzydła ku prawemu. Linia strzelców i stanowiska winny być ustawione „pod knieją” tj. pod ścianą lasu, z którego odbywa się pędzenie.

§ 28.

Urządzenie flankowych stanowisk jest niepożądane. Jest ono niedopuszczalne na polowaniach, na których się strzela kulami. Dopuszczalną na takich polowaniach jest jedynie t. zw. „daleka flanka” tj. ustawienie myśliwych na flance w odległości ponad 100 metrów od krańcowych myśliwych w celu obstawienia kilkoma domniemanego przesmyku zwierzrza, najczęściej dzików. Myśliwy zajmujący miejsce na flance nie ma prawa posuwać się z nagonką bliżej niż do 60 kroków od zajmującego stanowiska na załamaniu linii myśliwego.

§ 29.

Po otrzymaniu numerów stanowisk myśliwi winni się ustawić w porządku numerów i w tym porządku udać się za Łowczym na linię strzelców. Wyjątki od tego przepisu są dozwolone jedynie na specjalne zarządzenie Łowczego.

§ 30.

Myśliwi po przybyciu na stanowisko winni stanąć bezwzględnie „pod knieją” (§27). Jeżeli przez pośpiech lub niedbalstwo palik oznaczający numer stanowiska został postawiony na drodze lub linii, po której ustawieni są myśliwi, winien on podejść do ściany lasu po linii prostopadłej od punktu, w którym ustawiony jest palik, do ściany lasu. Jeżeli punkt ten, względnie miejsce oznaczone palikiem, wydadzą się myśliwemu niedogodne ze względu na niedostateczną widzialność, lub brak

ukrycia, to drobna poprawka przez posunięcie się parę kroków w prawo lub w lewo od wyznaczonego stanowiska jest dopuszczalne, ale tylko w idealnej linii przechodzącej przez stanowiska. Jeżeli stanowisko znajduje się w odległości mniej niż 30 kroków jedno od drugiego, to strzelać jest wolno myśliwemu tylko w lewą stronę. Nie dotyczy to stanowiska lewoskrzydłowego.

§ 31.

Nikt nie ma prawa opuszczać stanowiska przed końcem pędzenia i sygnałem Łowczego. Wyjątek dozwolony jest w razie napadnięcia przez zwierza na któregoś z myśliwych, lub w razie nagłego zachorowania.

§ 32.

Początek pędzenia winien być sygnalizowany trąbką.

§ 33.

Myśliwi po zajęciu stanowisk obowiązani są: a) nie rozmawiać, a po zaczęciu pędzenia nie palić, b) nie łamać i nie rąbać w chałaśliwy sposób gałęzi, nie wchodzić w las dla załatwienia potrzeb naturalnych.

§ 34.

Myśliwi, którzy nie zajęli swych stanowisk przed rozpoczęciem pędzenia, mogą zajmować miejsca, nie dochodząc do pierwszego wzgl. ostatniego stanowiska, lub oczekiwać do końca pędzenia.

§ 35.

Na polowaniach zbiorowych wolno strzelać tylko do takiej zwierzyny, na jaką polowanie było wy-

znaczone. Do jeleni, dzików można strzelać tylko kulami.

§ 36.

Przed linią strzelców wolno strzelać do zwierzyny, tylko ze swego stanowiska i na odległość nie większą, niż 75 kroków z broni gwintowanej i 60 z broni gładkiej.

Poza linią strzelców wolno strzelać do zwierzyny, ale tylko ze swego stanowiska, na każdą dostępną dla naboju odległość.

§ 37.

Prawo obstrzału myśliwy winien wykorzystać z zachowaniem zasad etyki myśliwskiej wobec kolegów. Nie wolno mu sprzątać zwierzyny sprzed nosa sąsiada, ani też ryzykownymi strzałami psuć sąsiadowi strzał do zwierzyny, która szła na niego. Strzał poza linią strzelców do zwierzyny, która przeszła obok sąsiada niezauważona, jest dozwolony, o ile nie narusza postanowień § 36. Do zwierzyny spudlowanej, która przeszła koło stanowiska sąsiada, wolno jest strzelać dopiero po oddaniu przez tegoż dwóch strzałów chybionych.

§ 38.

Strzał wzdłuż linii strzelców jest zabroniony. Za strzał taki uważa się każdy strzał, z którego pocisk przeszedł koło sąsiedniego stanowiska bliżej, niż na odległość 10-ciu kroków.

§ 39.

Podchodzenie w jakimkolwiek celu do zwierzyny zabitej przez samego myśliwego lub jego sąsiada, a tym bardziej posyłania chłopaka, albo strzelca przed końcem pędzenia w miot jest bezwzględnie zabronione.

§ 40.

Szukanie i dochodzenie postrzelonej zwierzyny, jak również użycie do pomocy w tym celu ludzi z nagonki lub psów, jest dopuszczalne tylko po ukończeniu pędzenia i za zgodą Łowczego. Bez zgody Łowczego można przystąpić do tej czynności, jednak zawsze tylko po ukończonym pędzeniu, gdy Łowczy znajduje się zbyt daleko i odszukanie go powodowałoby zbyt wielką mitręgę czasu, a ponadto mogłoby utrudnić zdobycie cennego postrzałka. Jednakowoż jeżeli miot w którym wszedł postrzałek ma być następnie pędzony, to wolno jest przesunąć się za postrzałkiem jedynie 50 metrów w głąb tego miotu.

§ 41.

Myśliwy chcący odszukać postrzałka nie może żądać, aby polowanie zostało przerwane do chwili ukończenia lub zaniechania przezeń tej czynności. Winien on sam odszukać polujących myśliwych i w następnych miotach zajmować stanowiska z zachowaniem ogólnych w tym przedmiocie postanowień, w szczególności zaś postanowień § 34.

§ 42.

Koniec pędzenia oznacza sygnał podany przez Łowczego lub na jego zarządzenie trąbką. Stojący na stanowiskach myśliwi obowiązani są podać swoim sąsiadom sygnał o ukończeniu pędzenia. Przed zejściem ze stanowisk należy rozładować broń. Przechodzenie z miotu do miotu z bronią tylko złamaną a nie rozładowaną jest niedopuszczalne.

Polowanie w kotły.

§ 43.

Polowanie w kotły ze względu na dużą ilość zdarzających się postrzałków i trudności utrzymania należytej dyscypliny wśród uczestników, jak również atmosfery wzajemnych pretensji, nie jest sposobem polowania, nadającym się do zalecania. Niemniej, ze względu na trudności skutecznego opolowania niektórych zbyt otwartych rewirów, jest ono dopuszczalne z zachowaniem poniższych reguł.

§ 44.

Przed rozpoczęciem polowania w kotły Łowczy przystępuje do rozlosowania kolorów, którymi winny być oznaczone poszczególne partie myśliwych i naganiaczy, jeśli rozprowadzenie kotłów ma mieć miejsce dwóch lub czterech rogów. W tym wypadku również miejsca, w którym ma być rozprowadzony kocioł, winny być z góry w terenie oznaczone. Ponadto Łowczy przystępuje do rozlosowania numerów, według których myśliwi winni kolejno zajmować miejsca przy rozprowadzaniu kotła. Myśliwi posiadający w danym kotle numery nieparzyste, zachodzą w stronę lewą, a parzyste w prawo.

§ 45.

Po przybyciu na miejsce, skąd ma nastąpić rozprowadzenie całego lub odpowiedniej części kotła, myśliwi winni sprawdzić numery i pilnie przestrzegać, aby w odpowiednim momencie zająć swoje miejsce w rozprowadzonym kotle i nie wywoływać swą nieuwagą zbędnego zamieszania. Po ruszeniu w drogę dla obejścia kotła wolno jest dopiero broń naładować.

§ 46.

Po zamknięciu kotła, które Łowczy winien oznajmić sygnałem trąbki i komendą „ruszaj” — myśliwi winni równym krokiem postępować ku środkowi pilnując, aby znajdujący się w pobliżu nich naganiacze czynili to samo i aby kocioł schodził się równomiernie a linie myśliwych i nagonki w każdym momencie tworzyły prawidłowe koło. Myśliwi i naganiacze winni zająć miejsca po jego obwodzie.

§ 47.

Nie wolno jest myśliwym na polowaniach w kotły postępować zbyt wolno w tym celu, aby przeciwległa część kotła spełniała dla nich rolę nagonki, wbiegać do środka kotła, lub też zatrzymywać się umyślnie tworząc t. zw. gruszki, ani też tworzyć nadmiernie szerokich luk dla przepuszczenia wychodzącej z kotła zwierzyny.

§ 48.

Gdy kocioł zejdzie się o tyle, że strzały do środka mogły być niebezpieczne dla znajdujących się po przeciwległej stronie myśliwych i naganiaczy — Łowczy daje sygnał trąbką i komendę „nagonka do środka”, po czym strzał do środka kotła jest wzbroniony, myśliwi zaś winni się zatrzymać, pozostawiając samej nagonce dojścia do środka kotła i ruszenie pozostałej w kotle zwierzyny. Strzał do takiej zwierzyny jest dopuszczalny tylko poza siebie. Po drugiej trąbce oznajmiającej koniec kotła broń winna być rozładowana.

§ 49.

W miarę możliwości miejsce gdzie kocioł ma się zejść winien być oznaczony wiechą umieszczoną na wysokim drągu.

Polowanie ławą.

§ 50.

Przy polowaniach ławą Lowczy, podobnie jak i na innych polowaniach zbiorowych, przygotowuje kartki z numerami stanowisk i przeprowadza ich rozłosowanie. Myśliwi zajmują stanowiska według rozłosowanych miejsc w poszczególnych ławach.

§ 51.

Podczas polowań ławą myśliwi winni trzymać broń skierowaną lufami do przodu w górę, nigdy zaś na prawo lub lewo, z lufami skierowanymi ku jednemu z uczestników polowania, lub nawet na całą linię myśliwych i nagonki.

§ 52.

Podczas polowań ławą myśliwi winni pilnować, aby ława posuwała się równo w wyznaczonym kierunku, i sami nie dopuszczają się jakichkolwiek uchybień w tym względzie.

Na polowaniach ławą, przy strzałach do zwierzyny zalecona jest specjalna ostrożność, szczególnie przy strzałach do lewego lub prawego boku, aby przez nieoględny strzał nie spowodować postrzelenia kogokolwiek z myśliwych lub nagoniaczy.

§ 53.

Wybieganie przed linią ławy jest wzbronione. Ładowanie i rozładowanie strzelby tak jak w pędzeniach.

§ 54.

Strzelanie podczas przechodzenia z miotu do miotu, kotła do kotła, czy ławy do ławy jest niedo-

zwolone. Zabita w wymienionym wypadku zwierzyna podlega przepisom § 77.

Część II.

POLOWANIE INDYWIDUALNE (WYCIECZKI MYŚLIWSKIE).

Postanowienie ogólne.

§ 55.

Przedmiotem polowań indywidualnych (samopas) są wszelkie polowania na tokach, rykowisku, ciągach, z podchodu, pokrywu, podjazdu, zasadzki i na wabikach, oraz wszelkie polowania z wyżłem.

§ 56.

Zarząd na wniosek Łowczego ustanawia na każdy sezon normy ogólnie dopuszczalnego odstrzału poszczególnych gatunków zwierzyny, oraz specjalne normy, w granicach których bądź w ciągu jednego dnia, bądź w ciągu całego sezonu, jest dopuszczalny odstrzał przez członka Klubu, poszczególnych gatunków zwierzyny, zawiadamiając o tym specjalnymi okólnikami wszystkich członków Klubu. Okólnik winien zawierać:

- a) wysokość odstrzału przysługującego myśliwemu na cały sezon lub na dzień (każdy gatunek zwierzyny oddzielnie)
- b) termin zapisów, zgłoszenie wyjazdu na teren
- c) sposób przydzielenia terenu do polowania.

Z chwilą wyczerpania ogólnego etatu Zarząd na wniosek Łowczego zamyka polowanie na dany gatunek zwierzyny na danym terenie.

§ 57.

Dla uniknięcia nadmiernego zjazdu myśliwych na jeden teren równocześnie i przeszkadzanie sobie wzajemnie, Zarząd na wniosek Łowczego ustanowi dla każdego poszczególnego terenu ilość myśliwych, którzy mogą udawać się nań jednocześnie.

§ 58.

Po przyjeździe myśliwych, wyznaczonych na dany dzień na teren, winni oni umówić się co do sposobu jeżdżenia (na polowaniach z podjazdu), względnie chodzenia i strzelania, lub też umówić się co do podziału wyznaczonego terenu między siebie, o ile wszystkie te kwestie wydane przez Zarząd przez specjalne przepisy nie zostały już szczegółowo unormowane. Gdyby się co do tego nie mogli porozumieć, winni przeprowadzić losowanie. Wszelkie spory i nieporozumienia winny być bezwzględnie rozstrzygane niezwłocznie i na miejscu.

§ 59.

O każdym wyjeździe na teren członek winien powiadomić sekretarza Klubu lub Łowczego na 1 dobę naprzód (względnie w terminie specjalnie w tym przedmiocie przez Zarząd ustanowionym).

§ 60.

Myśliwy udający się na tereny Klubu winien być zaopatrzony w legitymację Klubu i okazywać ją na żądanie straży łowieckiej.

§ 61.

Na polowaniach wiosennych zabrania się używać psów myśliwskich w innym celu, jak do szukania postrzałków. Członkowie Klubu winni prze-

strzeżać aby ich psy bieganiem i przeszukiwaniem terenu nie zaniepokoiły zwierzyny.

§ 62.

Okólniki o polowaniach indywidualnych mogą być łączone np. wiosenno-letnie, letnio-jesienne i jesienno-zimowe.

OBOWIĄZKI I PRZYWILEJE ŁOWCZEGO I GOSPODARZA.

§ 63.

Do obowiązków Łowczego należy:

- a) Czuwanie nad należytym prowadzeniem gospodarki łowieckiej na terenach Klubu, karmienie zwierzyny, tępienie drapieżników, ustanowienie stanu zwierzyny, oraz rozmiaru i norm obstrzału, sprowadzanie żywej zwierzyny dla polepszenia jej jakości i stanu itp.
- b) Wnioskowanie o przyjmowaniu i wydalaniu służby łowieckiej Klubu
- c) Układanie planu polowań zbiorowych.
- d) Zamykanie polowania na danych terenach na dany rodzaj zwierzyny (np po wykonaniu ustanowionego obstrzału).
- e) Wynajdywanie terenów myśliwskich do wdzierżawienia.
- f) Czuwanie nad odnowieniem kontraktów dzierżawnych, oraz zawieranie nowych.
- g) Ułożenie planu każdego polowania w porozumieniu z Gospodarzem Klubu.
- h) Prowadzenie polowań.
- i) Rozstrzyganie sporów pomiędzy myśliwymi.

- j) Prowadzenie spraw sądowych i administracyjnych.
- k) Pilnowanie by wyniki polowań zbiorowych i indywidualnych wpisywane były do specjalnej księgi polowań w Sekretariacie Klubu.

§ 64.

Po zakończeniu każdego polowania indywidualnego myśliwy obowiązany jest odnotować w księdze klubowej wynik polowania i swe uwagi.

§ 65.

Łowczy z urzędu bierze udział w każdym polowaniu na równych prawach z innymi członkami. W razie niemożności przybycia na polowanie wyznacza zastępcę gospodarza Klubu, a z braku jego spośród uczestników tego polowania.

§ 66.

W razie niestosowania się któregoś z myśliwych do postanowień niniejszego regulaminu, lub uzupełniających go postanowień Zarządu lub władz Klubu, Łowczy może, stosownie do przewidywania, nałożyć karę w granicach ustanowionych niniejszym lub specjalnym postanowieniem władz Klubu, oraz pozbawić winnego prawa brania dalszego udziału w polowaniu.

§ 67.

Od wszelkich zarządzeń i postanowień Łowczego, wydanych w odniesieniu do członków Klubu, lub zaproszonych gości, służy odwołanie do Zarządu w terminie tygodniowym od dnia otrzymania zarządzenia, czy postanowienia.

§ 68.

Nikomiu z członków Klubu, prócz Łowczego i Gospodarza Klubu nie służy prawo wydawania służbie łowieckiej dyspozycji i rozporządzeń, dotyczących polowania.

§ 69.

Gospodarz jest zastępcą Łowczego, ponadto do obowiązków Gospodarza należy:

- a) baczenie, aby w domku myśliwskim niczego nie brakowało dla wygody myśliwych.
- b) Dbanie i uzupełnienie inwentarza Klubowego.
- c) Należyte zaprowiantowanie każdego polowania.
- d) Obliczanie kosztów każdego polowania.
- e) Inne prace gospodarza zlecone przez Zarząd i Łowczego Klubu.

Spory między myśliwymi.

§ 70.

W sprawach o przyznanie i przynależność zabitej zwierzyny do której strzelało dwóch lub więcej myśliwych, przyjmuje się jako zasadę:

- a) Kula ma pierwszeństwo przed śrutem.
- b) Przy kilku kulach liczy się pierwsza, uznana za dobrą.
- c) Przy strzałach śrutowych liczy się ostatni, który zwierzę położył.

W tym wypadku pozostawia się etyce ostatniego strzelającego przyznanie postrzelonego zwierza sąsiadowi lub sobie. Zwierzyna wlokąca się z przetraconym grzbietem lub złamanymi tylnymi noga-

mi, jak również ptak zbarczony należy do tego, który strzelał pierwszy.

- d) Przy jednoczesnych dwóch strzałach kulowych, uznane za dobre decyduje odległość. Różnica odległości mniejsza, niż 25 kroków nie jest brana pod uwagę i wtedy rozstrzyga losowanie.
- e) Przy jednoczesnych dwóch strzałach śrutowych rozstrzyga odległość myśliwego od miejsca zwierzyny. Jeżeli odległości są jednakowe, rozstrzyga losowanie. Różnica odległości mniejsza niż 10 kroków nie jest brana w rachubę i rozstrzyga losowanie.
- f) Przy dwóch strzałach do jednej sztuki kulowym i śrutowym o ile okaże się, że strzał kulowy był zły, czyli nie był śmiertelny (obcierk, strzaskana jedna noga, postrzał w zad) śrutowy zaś dobry, komorowy, liczy się strzał śrutowy.

§ 71.

Do rozpatrywania sporów pomiędzy uczestnikami polowania wybierają oni spośród siebie dwóch sędziów. Superarbitrem jest Łowczy.

§ 72.

W razie zatargu pomiędzy jednym myśliwym, a Łowczym, który to zatarg dotyczy strzelanej przez nich zwierzyny, wybrani arbitrzy wybierają arbitra spośród uczestników polowania.

§ 73.

Decyzje sądu są ostateczne.

KARY.

§ 74.

Za samowolne zejście ze stanowiska przed sygnałem wyznacza się karę w kwocie 500 zł. Za docho-dzenie postrzałka po skończonym miocie w sposób nieprawidłowy wyznacza się karę w kwocie 250 zł. Za nabicie broni przed zajęciem stanowiska, oraz za pozostawienie ładunków w broni po zejściu ze stanowiska wyznacza się karę do zł 1.000. Za pozostawienie ładunków w broni w czasie przejazdu lub przechodzenia z jednego stanowiska na drugie wyznacza się karę do 1.000 zł. Za strzał w kierunku sąsiadów wyznacza się karę w kwocie do 2.000 zł. Za strzał przypadkowy płaci się karę do 1.000 zł. (Niezależnie od tych kar winny może być wyłączo-ny z polowania).

§ 75.

Za strzał do zwierzyny nieoznaczonej na dany dzień lub oddany w sposób niedozwolony (śrutem zamiast kulą) winny podlega karze od 200 zł do 2.000 zł, podług uznania Łowczego.

§ 76.

Za wszelkie inne naruszenie przepisów przewi-dzianych w niniejszym regulaminie wyznacza się kary w kwocie 250 zł.

§ 77.

Niezależnie od kary przewidzianej przez prawo łowieckie postanawia się następujące kary: za zabi-cie łani lub kozy (sarny) płaci się 2.000, — zł. Za zabicie głuszycy płaci się 1 000, — zł. Za zabicie ku-ry bażanta płaci się 300. — zł. Zwierzynę zabitaą nieprawnie lub z pominięciem etyki myśliwskiej

albo też przepisów niniejszego regulaminu przeznacza się dla sierocińców lub innych instytucji pomocy społecznej.

§ 78.

Za strzał do zwierzyny, której odstrzał zabroniony jest przez Zarząd, jak również za strzał do zwierzyny w czasie ochronnym, lub polowanie w sposób zakazany, bądź przez prawo, bądź przez niniejszy regulamin, albo uchwały Władz Klubu, winny, prócz kary pieniężnej do 2.500, — zł może być wykreślony z liczby członków Klubu, bądź też zawieszony w wykonaniu prawa polowania za określony czas.

§ 79.

Wysokość kar może być odpowiednio do wartości waluty uchwałą Zarządu i Władz Klubu co-rocennie zmieniona.

§ 80.

Winny pańokrotnego nieostrożnego obchodzenia się z bronią zagrażającego bezpieczeństwa kolegów myśliwych, oraz osób biorących udział w polowaniu, może być wykreślony z liczby członków Klubu.

Część III.

REGULAMIN POŁOWAŃ SPECJALNYCH

I. Polowanie zbiorowe.

§ 81.

Podczas specjalnych polowań zbiorowych na pędzone ptactwo kaczki, kuropatwy i bażanty, obo-

wiązują myśliwych zarówno ogólne przepisy jak i specjalne, odnoszące się do wybranego sposobu polowania (naganka, ława). Przy strzałach myśliwi obowiązani są do specjalnej ostrożności, szczególnie przy strzałach nisko przed siebie i do boku.

II. Różne rodzaje polowań.

§ 82.

Polowanie spanielami, jamnikami, foksterierami i dzikarzami są dopuszczalne jedynie w granicach specjalnych postanowień władz Klubu. Władze Klubu winny przestrzegać aby dopuszczenie tego rodzaju polowań w zbyt szerokich granicach nie powodowało nadmiernego niepokojenia i rozpędzania zwierzyny. W razie urządzenia polowań grupowych należy ściśle stosować się do przepisów § 8, 9 i 10. Bez specjalnych postanowień w tym przedmiocie członkom Klubu nie służy prawo do uprawiania na terenach Klubu tego rodzaju polowań. Wyjazdy grupowe dozwolone są tylko przy ścisłym zastosowaniu § 8, 9, 10 i 11.

Polowanie na kaczory i słonki na ciągu i jarząbki na wabia.

§ 83.

Polowanie na kaczory i słonki na ciągu, oraz na jarząbki na wabia podlega postanowieniom § 56—62 włącznie niniejszego regulaminu, oraz specjalnym postanowieniom Zarządu Klubu, wydanym w myśl § 56—62.

Polowanie na kozły.

§ 84.

Strzelać do rogacza na podjazd, podchód, wabia czy zasadzkę wolno tylko kulą. Strzał liczy się za zabicie sztuki. Strzelać wolno jest tylko sztuki przeznaczone do obstrzału. Zabicie perukarza lub rogacza z rogami w scypule po 1, 6 nie liczy się za odstrzał.

Polowanie na ptactwo.

§ 85.

Prawo strzału do wszelkiego ptactwa wodnego, błotnego, polnego i leśnego (z wyłączeniem ptactwa drapieżnego do którego prawo strzału służy każdemu członkowi Klubu), należy do tego myśliwego, który je wyszukał, lub którego pies je wystawił lub ruszył.

§ 86.

Po strzale myśliwego, który spędził ptaki, mogą strzelać do nich wszyscy pozostali myśliwi, koło których ptaki przelatują. Zabite ptaki należą do tego, kto je zastrzelił.

§ 87.

Ptaki, które się przesiadły w oczach myśliwego, który je znalazł i spędził, należą do niego i on, jako pierwszy, który te ptaki znalazł ma prawo podchodzić je i strzelać, pozostali myśliwi winni się w tym wypadku usunąć i powstrzymać swoje psy.

§ 88.

Nie zabrania się strzelać do ptaków spędzonych przez psy które odbiegły od swych panów, pozba-

wionych przez to możliwości skorzystania z prawa pierwszego strzału.

§ 89.

Zabrania się polować z psami goniącymi zwierzynę tam, gdzie chodzą inni myśliwi, właściciele takich psów winni wybierać miejsce, na których polując nie przeszkadzaliby innym.

§ 90.

Ten sam przepis ma zastosowanie do właścicieli grzejących się psów.

§ 91.

Zabrania się strzelać do ptaków lecących na innego myśliwego.

§ 92.

Stadka kuropatw należą do tego, kto pierwszy je znalazł, dopóki ich nie porzuci. Jeśliby na kilku myśliwych był tylko jeden przewodnik, to ten, co pozostał przy stadku, nie ma prawa go zatrzymywać.

§ 93.

Przy polowaniach ławą z psem nie wolno chodzić na cudzy strzał. Psy innych myśliwych należy od siebie odpędzać. (§ 61).

**Polowanie na zające i króliki,
na pomyka lub na wychodnego.**

§ 94.

Polowanie na zające i króliki na pomyka i na wychodnego podlegają postanowieniom § 56—61

włącznie niniejszego regulaminu, oraz specjalnym postanowieniom Zarządu Klubu.

Kopanie lisów i borsuków.

§ 95.

Kopanie lisów i borsuków, oraz przygodne lub na zasadzkę strzelanie lisów i borsuków podlegają postanowieniom §§ 56 — 61 włącznie niniejszego regulaminu, oraz specjalnym postanowieniom Zarządu Klubu.

§ 96.

Polowania spanielami, jamnikami, foksterierami i dzikarzami podlegają postanowieniom §§ 56 — 61 włącznie niniejszego regulaminu, oraz specjalnym postanowieniom Zarządu Klubu.

Polowanie na rykowisku.

§ 97.

Po otwarciu polowania na rykowisku zawiadamia Sekretarz lub Łowczy Klubu po porozumieniu z Zarządem wszystkich członków specjalnym okólnikiem, zawierającym poza danymi § 56 i 55 następujące:

- a) jakość byków przeznaczonych do odstrzału,
- b) ilość wabiaczy,
- c) ambon,
- d) stan drózek podchodowych.

§ 98.

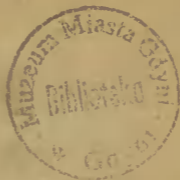
O dniu rozpoczęcia rykowiska Sekretarz lub Łowczy powiadamia zainteresowanych osobiście telefonicznie, lub telegraficznie

§ 99.

W razie większej ilości zapisów niż miejsc na rykowisku na wniosek Łowczego wyznacza Zarząd losowanie dzieląc czas rykowiska na trzy części. I 18—24 września, II. 25—1 października, III. od 1 października do 8 października rozlosując na te terminy zapisanych na wyjazd myśliwych. Krótsze terminy, niż 7-dniowe są niedozwolone. W razie wcześniejszego zabicia jelenia wylosowany na następny okres czasu myśliwy może na terenjechać niezwłocznie.

§ 100.

Odstępowanie wylosowanego zapisu jest niedozwolone. Wymiana zaś dozwolona. Odstrzał musi być dokonany osobiście. Zabrania się odstrzału w rejonie rykowiska do wszelkiej innej zwierzyny. Strzał liczy się za zabicie byka. Strzelać wolno tylko byki przeznaczone do odstrzału, stosując się do wskazówek Łowczego i miejscowej Straży Łowieckiej. Wabić wolno tylko myśliwym posiadającym ten kunszt biegle. Poszukiwanie postrzałków może mieć miejsce dopiero po ukończeniu godzin rykowiskowych. Zabrania się chodzenia z zapaloną latarką w bezpośrednio bliskich miejscach rykowiska, jak również prowadzenia tam głośnych rozmów, krzyków i tp.

**MUZEUM
MIASTA
GDYNI
BIBLIOTEKA**

Statut i regulamin
Oficerskiego Klubu
Mysłivskiego w Gdyni

Gdynia

7247/H2